

Паниум — дванаест број

Daniel 11:40 și cele trei descoperiri ale profeției

Jeff Pippenger

2025-09-12

Versetul patruzeci din Daniel unsprezece este unul dintre cele mai profunde versete din Biblie. El reprezintă desigilarea cărții lui Daniel în anii 1798, 1989 și 2023. Cele trei momente în care cartea a fost desigilată marchează încheierea unei împrăștieri de „șapte vremi”. Anul 1798 a marcat încheierea celor două mii cinci sute douăzeci de ani de împrăștiere, care au început în 723 î.Hr., când Asiria a dus în robie cele zece seminții din nord. Anul 1989 a marcat încheierea celor 126 de ani de la răzvrătirea din 1863, când Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a pus oficial deoparte „cele șapte vremi” din Levitic douăzeci și șase. Anul 2023 a marcat încheierea celor trei zile și jumătate în care cei doi martori din Apocalipsa unsprezece au fost morți în uliță. La încheierea celor 2.520 de ani (a celor 126 de ani și a celor 3½ zile — toate simboluri ale „celor șapte vremi”), cartea lui Daniel a fost desigilată.

Soră White ne informează că, în 1798, era necesar ca oamenilor să le fie prezentate evenimentele legate de încheierea timpului de probă. Când consemnează acest fapt, ea identifică istorii paralele, căci ea prezintă, de asemenea, mesajul zilelor din urmă ca fiind evenimentele legate de încheierea timpului de probă. Vorbind despre istoria millerită, ea consemnează:

„Era necesar ca oamenii să fie treziți la conștientizarea primejdiei lor; ca ei să fie stârniți să se pregătească pentru evenimentele solemne legate de încheierea timpului de probă.” Tragedia veacurilor, 310.

Vorbind despre zilele din urmă, ea consemnează:

“Înainte de răstignirea Sa, Mântuitorul le-a explicat ucenicilor Săi că urma să fie dat la moarte și să învie din mormânt, iar îngerii erau de față pentru a întipări cuvintele Sale în minte și în inimă. Dar ucenicii așteptau o izbăvire vremelnică de sub jugul roman și nu puteau suporta gândul că Acela în care se concentraseră toate speranțele lor urma să sufere o moarte rușinoasă. Cuvintele pe care aveau nevoie să și le amintească au fost alungate din mintea lor; iar când a venit timpul încercării, i-a găsit nepregătiți. Moartea lui Isus le-a nimicit speranțele la fel de deplin ca și cum El nu i-ar fi avertizat mai dinainte. Tot astfel, în profeții, viitorul ne este descoperit tot atât de limpede cum le-a fost descoperit ucenicilor prin cuvintele lui Hristos. Evenimentele legate de încheierea timpului de probă și de lucrarea de pregătire pentru vremea de strâmtorare sunt prezentate lămurit. Dar mulțimile nu au mai multă înțelegere a acestor adevăruri importante decât dacă ele nu le-ar fi fost niciodată descoperite. Satana veghează ca să răpească orice impresie care i-ar face înțelepți spre mântuire, iar vremea de strâmtorare îi va găsi nepregătiți.” Tragedia veacurilor, 595.

Solia Millerit a fost desigilată în 1798 și a prezentat „evenimentele legate de încheierea timpului de probă”. Vorbind despre zilele de pe urmă, ea aplică istoria ucenicilor pentru a ilustra faptul că

„evenimentele legate de încheierea timpului de probă” sunt cele care îi fac pe oameni înțelepți spre mântuire, dar nu sunt înțelese. Soliile care au fost desigilate în 1798, 1989 și 2023 au fost solii care au identificat „evenimentele legate de încheierea timpului de probă”.

Versetul patruzeci reprezintă o linie istorică în care cartea lui Daniel este desigilată de trei ori. În 1798, viziunea lui Daniel de la râul Ulai, care reprezintă capitolele șapte până la nouă, a fost desigilată. În 1989, viziunea lui Daniel de la râul Hiddekel, care reprezintă capitolele zece până la doisprezece, a fost desigilată. În 2023, istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece a fost desigilată.

Istoria versetului patruzeci reprezintă perioada de la 1798 până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu, care este istoria Statelor Unite, care sunt, de asemenea, fiara care se ridică din pământ din Apocalipsa treisprezece, prorocul mincinos din Apocalipsa șaisprezece și a șasea împărăție a profeției biblice. Aceeași istorie reprezentată în versetul patruzeci din Daniel unsprezece este reprezentată, de asemenea, într-un singur verset din cartea Apocalipsei.

Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Apocalipsa 13:11.

Acest verset, ca și versetul patruzeci, reprezintă istoria care începe cu Legile privind străinii și răzvrătirea din 1798 și se încheie cu legea duminicală, când națiunea vorbește ca un balaur; o istorie care începe atunci când Roma papală este dată jos de pe tron și se încheie când Roma papală este reșezată pe tron. Istoria reprezentată atât de Apocalipsa 13:11, cât și de Daniel 11:40 începe cu îndepărtarea celei de-a cincea împărății din profetia biblică și se încheie cu îndepărtarea celei de-a șasea împărății din profetia biblică.

Cei „șaptezeci” de ani în care Babilonul a domnit ca prima împărăție a profeției biblice până la a doua împărăție a profeției biblice reprezintă istoria versetului patruzeci de la 1798 până la legea duminicală.

În ziua aceea, Tirul va fi uitat șaptezeci de ani, potrivit zilelor unui singur împărat; iar după împlinirea celor șaptezeci de ani, Tirul va cânta ca o desfrânată. Ia o harpă, cutreieră cetatea, tu, desfrânată, care ai fost uitată; fă să răsună o melodie plăcută, cântă multe cântece, ca să-ți aduci aminte de tine. Și se va întâmpla că, după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la plata ei și va desfrâna cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului. Isaia 23:15–17.

Istoria perioadei de la 1798 până la legea duminicală este, de asemenea, istoria timpului în care curva Tirului este uitată, așa cum este consemnat în Isaia douăzeci și trei, care exprimă această perioadă ca „șaptezeci de ani” și ca „zilele unui împărat”. De la Nebucadnețar până la Belșatar a domnit prima împărăție a profeției biblice, tipificând astfel a șasea împărăție a profeției biblice, care începe ca un miel, dar sfârșește prin a vorbi ca un balaur. Nebucadnețar reprezintă un urmaș al Mielului, iar Belșatar, un urmaș al balaurului.

Историја од 1798. године па до закона о недељи уједно је и историја трију анђела из Откривења четрнаесте главе, која почиње реформом милерита, а завршава се реформом сто

четрдесет и четири хиљаде. Порука трију анђела јесте порука часа суда. Милерити су објавили догађаје повезане са отварањем суда, а сто четрдесет и четири хиљаде објављују догађаје повезане са завршетком времена милости.

Ibihe bifitanye isano no kurangira kw'igihe cy'igeragezwa bigaragarizwa ku mirongo y'imbere n'iy'inyuma y'ubuhanuzi, kandi ibyo biba cyane cyane mu mateka ahagarariwe n'umurongo wa mirongo ine wa Daniyeli cumi n'umwe. Ibyabaye byo mu murongo wa mirongo ine birangirira ku itegeko ryo ku cyumweru muri Leta Zunze Ubumwe za Amerika, bityo ibyabaye by'iteranirizo rya nyuma ry'abandi bana b'Imana bakiri i Babuloni ntibyerekanwa mu murongo wa mirongo ine; nyamara, icyo gihe ikibazo gikomeye gihangara isi kiba kimaze kurangira muri Leta Zunze Ubumwe za Amerika. Ibyo byabaye bigaragaza urubanza rucirwa Leta Zunze Ubumwe za Amerika n'ukwezwwa kw'itorero ry'Imana mbere y'uko itorero rishyirwa hejuru nk'ibendera.

Evenimentele interne legate de încheierea timpului de probă identifică lucrarea lui Hristos ca Mare-Preot în desăvârșirea tainei lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său din zilele de pe urmă. Evenimentele externe identifică rolul Statelor Unite în restaurarea puterii papalității. Întreaga istorie a Statelor Unite ca a șasea împărăție a profetiei biblice, întreaga istorie a Laodiceei, se desfășoară în cadrul istoriei reprezentate de versetul patruzeci.

Liniile interne și externe din cadrul versetului patruzeci sunt reprezentate prin cele două coarne ale fiarei care se ridică din pământ. Cornul Republicanismului este linia externă, iar cornul Protestantismului este linia internă. Ambele linii există în cadrul istoriei celei de-a șasea împărății, iar la încheierea istoriei celei de-a șasea împărății judecata lui Dumnezeu este adusă asupra ambelor coarne, atât asupra celui protestant, cât și asupra celui republican. Solia care identifică evenimentele legate de încheierea timpului de probă este solia care identifică evenimentele aduse asupra Statelor Unite pe măsură ce își umplu cupa timpului lor de probă. Solia care identifică evenimentele legate de încheierea timpului de probă este, de asemenea, solia care identifică evenimentele aduse asupra Adventismului de Ziua a Șaptea pe măsură ce își umple cupa timpului său de probă.

În cadrul istoriei versetului patruzeci, cartea lui Daniel este desigilată de trei ori, iar fiecare dintre aceste trei ocazii produce o linie internă și una externă, care prezintă evenimentele legate de încheierea timpului de probă. Fiecare dintre aceste trei repere profetice este precedat de o împrăștiere de șapte ori. Prin urmare, versetul patruzeci reprezintă istoria de la 1798 până la legea duminicală, iar reperatele profetice din cadrul acestei istorii sunt „evenimentele legate de încheierea timpului de probă”. În cadrul istoriei versetului patruzeci, linia internă reprezintă o tranziție de la Filadelfia la Laodicea la început și o tranziție de la Laodicea la Filadelfia la sfârșit. Începutul a reprezentat o mișcare reformatoare, așa cum este ilustrat prin parabola celor zece fecioare, care a prefigurat o mișcare reformatoare la sfârșit, care, de asemenea, a împlinit parabola până la ultima literă.

Mișcarea millerită filadelfiană a început odată cu o împlinire a „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase, în 1798, iar apoi cu o altă împlinire a „șapte vremi” la 22 octombrie 1844. Cel puțin până în 1856, atât James White, cât și sora White au identificat mișcarea ca aflându-se într-o

stare laodiceană. În același an, o lumină nouă cu privire la „șapte vremi” a fost prezentată în publicația oficială a bisericii, care nu a fost niciodată finalizată. „Șapte vremi” s-au împlinit în 1798, iar după aceea William Miller a descoperit „începutul lanțului adevărului”, după cum l-a numit sora White, iar începutul lanțului adevărului era „șapte vremi”. 1798 a fost o împlinire a „șapte vremi”, după care Miller face descoperirea sa fundamentală a „șapte vremi”, pe măsură ce cartea lui Daniel este desigilată. După aceea, 22 octombrie 1844 marchează o altă împlinire a „șapte vremi”, care, la rândul ei, este urmată de o tranziție în cadrul mișcării de la Filadelfia la Laodicea, în același an în care o lumină nouă asupra „șapte vremi” este lăsată neterminată. În 1863, ceea ce fusese mișcarea millerită filadelfiană până în 1856, când s-a transformat în mișcarea millerită laodiceană, a devenit o biserică înregistrată legal, în mare măsură sub premisele și presiunile Războiului Civil și ale protejării tinerilor bisericii. Mișcarea s-a încheiat în 1863, când a devenit o biserică. Cu șapte ani mai devreme, în 1856, Laodicea a pus deoparte un mesaj de lumină nouă tocmai asupra subiectului care fusese prima descoperire profetică a lui William Miller.

Mișcarea Millerită și lumina care este numită „începutul lanțului adevărului”, lumina celor „șapte vremi”, au fost descoperite conducerii mișcării Laodiceene, care a pus treptat deoparte dorința de a susține cele „șapte vremi”, iar la sfârșitul a șapte ani („șapte vremi”), în 1863, este produsă o nouă hartă și un nou mesaj profetic, fără nicio referire la „șapte vremi”.

În 1863, încheierea profeției de șaizeci și cinci de ani a lui Isaia s-a încheiat chiar acolo unde a început, cu un război civil între nord și sud. Problema sclaviei din 1863 fusese prefigurată prin ducerea în captivitate atât a împărăției de nord, cât și a celei de sud, în împlinirea celor „șapte vremi”, iar robia în care a fost dus Israel reprezenta în mod potrivit chestiunile sclaviei de la sfârșit. Anul 1863 reprezintă sfârșitul structurii profetice întemeiate pe profeția de șaizeci și cinci de ani a lui Isaia.

Așa zice Domnul Dumnezeu: Nu va sta în picioare și nu se va împlini. Căci capul Siriei este Damascul, și capul Damascului este Rețin; și, în șaizeci și cinci de ani, Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Și capul lui Efraim este Samaria, și capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți fi întăriți. Isaia 7:7-9.

यो अगमवाणी, यद ठीकसँग बुझायो भने, ईसा पूर्व ७४२ मा आरम्भ भई पैसट्ठी वर्षको अवधिभित्र तीनवटा मार्गचहिनहरू पहिचान गराउँछ। ती मार्गचहिनहरूमध्ये दुईले इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी दुवै राज्यका लागि दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको बन्दीवास र दासत्वका प्रारम्भ-बन्दिहरूलाई जनाउँछन्। ईसा पूर्व ७४२ मा, इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरू गृहयुद्धमा संलग्न थिए, र उत्तरी दस गोत्रहरूले दक्षिणी राज्य यहूदामाथि आक्रमण गर्न सरियसँग गठबन्धन गरेका थिए। उन्नाइस वर्षपछि, ईसा पूर्व ७२३ मा, उत्तरी दस गोत्रहरूलाई अशशूरीहरूले दासत्वमा लगे। छयालीस वर्षपछि, ईसा पूर्व ६७७ मा, अशशूरीहरूले मनशशेलाई बन्दी बनाएर बाबेलमा लगे। ईसा पूर्व ७२३ देखि दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष पुगेपछि १७९८ आउँछ, अर्थात् अन्तकाल र पद्य चालीसको आरम्भ। त्यसको छयालीस वर्षपछि, ईसा पूर्व ६७७ मा आरम्भ भएको दक्षिणी राज्यमाथिको “सात पटक” १८४४ मा अन्त भयो। उन्नाइस वर्षपछि, १८६३ मा, ईसा पूर्व ७४२ का अगमवाणीगत वशिषताहरू अक्षरशः पुनःप्रतनिधित्व गरिन्छन्। ईसा पूर्व ७४२ र १८६३ दुवैमा उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूबीच गृहयुद्ध चलिरहेको छ। ईसा पूर्व ७४२ मा, यशैयाले दुष्ट राजा आहाजलाई दिएको भविष्यवाणी उत्तरी र दक्षिणी दुवै राज्यको आसन्न दासत्वसम्बन्धी थियो, र १८६३ मा, अर्थात् गृहयुद्धको ठीक केन्द्रीय बन्दिमा, राष्ट्रपति लकिनले दासत्वको अन्त्य गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गर्दै मुक्ति उद्घोषणा जारी गरे। ईसा पूर्व ७४२ मा दुष्ट

राजा आहाजलाई दइएको चेतावनी शाब्दिक महिमामय देशमा दइएको थियो, जसले आत्मिक महिमामय देशमा लकिनद्वारा दइएको सन्देशको पूरवरूप धारण गरेको थियो।

मलिराइटहरूको “सात पटक” सम्बन्धी सन्देशहरू हाइरम एड्सनद्वारा 1856 मा प्रकाशित भएको सात वर्षपछि, एड्भेन्टवादले 1863 को चार्ट प्रस्तुत गर्थो, जसले “सात पटक” सम्बन्धी मलिराइट शिक्षालाई हटायो; यसरी एलेन ह्वाइटले हामीले मलिराइटहरूको सन्देशहरू दोहोर्याउनुपर्छ, साथै ती सन्देशहरूमाथि आक्रमण हुँदा तनिको पक्षमा खडा हुनुपर्छ भनेर शिक्षा दनु भएका असंख्य अंशहरूलाई प्रश्नको घेरामा ल्यायो। त्यही वर्ष तनीहरू कानुनी रूपमा दर्ता भएको एउटा मण्डली बने। 1863 र त्यसका भविष्यसूचक नहितार्थहरूबारे अझ धेरै लेख्न सकिन्छ, तर यहाँ म के उल्लेख गरिरहेको छु भने 1863 को वदिरोहलाई चिनाउने, आन्तरिक र बाह्य दुवै प्रकारका, धेरै साक्षीहरू छन्—चाहे त्यो दक्षिणी राज्यहरूसँग सम्बन्धित बाह्य वदिरोह होस्, वा पहिलो आधारभूत सत्यको अस्वीकारसँग सम्बन्धित आन्तरिक वदिरोह। 1863 पद चालीसको इतिहासभित्रका ती घटनाहरूमध्ये एक हो, जसले “अनुग्रह-अवधिको समाप्तसँग सम्बन्धित घटनाहरू” निर्माण गर्ने एउटा मार्गचिह्नको प्रतनिधित्व गर्दछ।

1863 se aliniază cu începutul celor patruzeci de ani în pustie pentru vechiul Israel literal. La sfârșitul celor patruzeci de ani, Iosua a condus vechiul Israel în Țara Făgăduinței, iar ei au dăruit Ierihonul și au rostit un blestem asupra oricui avea să reclădească Ierihonul. În 1863, conducerea adventismului laodicean a reclădit Ierihonul. Anul 1863 este reprezentat atât la începutul, cât și la sfârșitul celor patruzeci de ani în pustie. 1863 este un waymark profetic care leagă istoria liniilor externe și interne ale istoriei versetului patruzeci. Există a șaptea biserică, „o biserică judecată”, așa cum înseamnă cuvântul „Laodicea”, care intră într-o perioadă reprezentată de moartea în pustie a unei generații întregi. În același punct, primul președinte republican începe lucrarea de eliberare a sclavilor, tipificând astfel pe ultimii președinți republicani care vor institui legea marțială într-o perioadă de criză ce conduce la ceea ce inspirația numește „ruină națională.”

În reperele de la început sunt reprezentate reperele de la sfârșit, iar evenimentele legate de încheierea judecății au fost prefigurate în evenimentele legate de deschiderea judecății. Răzvrătirea de la Cades, prin respingerea soliei lui Iosua și Caleb la începutul celor patruzeci de ani, a prefigurat răzvrătirea lui Moise prin lovirea Stâncii la Cades, la sfârșitul celor patruzeci de ani. Anul 1863 identifică legea duminicală, unde Laodicea este vărsată din gura Domnului și unde cei douăzeci și cinci de bărbați bătrâni din Ierusalim se închină soarelui în capitolul opt din Ezechiel și unde Șilo se repetă asupra celor ce se încred în cuvintele mincinoase: „Templul Domnului suntem noi.”

Vom continua acest studiu despre Panium în articolul următor.